

Prædiken til 2. søndag i advent

Matt. 25,1-13

Anden tekstrække

*Dette hellige evangelium skriver evangelisten
Matthæus:*

Jesus sagde: Da skal Himmeriget ligne ti brudepiger, som tog deres lamper og gik ud for at møde brudgommen. Fem af dem var tåbelige, og fem var kloge. De tåbelige tog deres lamper med, men ikke olie. De kloge tog både deres lamper med og olie i deres kander. Da brudgommen lod vente på sig, blev de alle sammen døsige og faldt i søvn. Men ved midnat lød råbet: Brudgommen kommer, gå ud og mød ham! Da vågnede alle pigerne og gjorde deres lamper i stand. Og de tåbelige sagde til de kloge: Giv os noget af jeres olie, for vore lamper går ud. Men de kloge svarede: Nej, der er ikke nok til både os og jer. Gå hellere hen til købmanden og køb selv. Men da de var gået hen for at købe, kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham ind i bryllupssalen, og døren blev lukket. Siden kom også de andre piger og sagde: Herre, herre, luk os ind! Men han svarede: Sandelig siger jeg jer, jeg kender jer ikke. Våg derfor, for I kender hverken dagen eller timen.

Matthæusevangeliet 25,1-13

I adventstiden må vi være tålmodige. Mørket står tæt om os, vi længes mod jul, vi håber at verden går mod lysere tider.

At håbe er at vende sig mod fremtiden og tro, at forandring kan ske. Håbet er en længsel efter en fremtid, der ser anderledes ud, end den nuværende tid, vi lever. Vi kender til trængsel, vi kender til mørket, både det udvendige decembermørke og det indre mørke, vi bærer i os. Vi kender til sorg, tab og magtesløshed. Men gives vi et håb, holder vi håbet op, da kan vi leve fremadrettet, med øje på de muligheder, der vil vise sig for os. Det kræver tålmodighed at leve med håbet som mulighed.

Man kan forberede sig på gæster. I midten af 80'erne opfandt et kaffefirma et ørehængende slogan: "Hvilken kaffe vil du byde uventede gæster?" På billedet var et skib som lagde til ved en lille, bitte ø. Vi lærte, at når der kommer uventede gæster, gælder det om at være forberedt og have preppet sin kaffe.

Adventstiden er forberedelsestid, vi forbereder os til julen, til at glæden skal blive jordens gæst, som vi synger det i salmen "Julen har bragt velsignet bud". Derfor pynter vi op og gør fint for at give plads til glæden. Fra vores julekalendere og lys ved vi, hvornår glæden vil indfinde sig, nedtællingen er begyndt.

Anderledes var det for jesustilhængere i de første par århundrede. De forventede Jesu genkomst, men hvornår? Jesus havde ikke forudsagt det, så de ventede, og vi venter stadig på, at Jesus skal komme tilbage til det jordiske og gennemføre Gudsriget.

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 862, 126. årgang
December 2025
ISSN 0901-2214

Redaktion

Jonas Jochumsen
Herning og Gjellerup Valgmenigheder
Mail: praest@h-g-valgmenighed.dk
Tlf.: 9712 0652

Benedicte Rostgaard Spies
Mail: benedictespies@gmail.com
Tlf.: 6126 1494

Søndagslæsning
Tilstræbes at udkomme hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk

De ti brudepiger ventede også. De fem af dem havde taget ekstra olie med og var forberedte på, at ventetiden kunne blive lang. Og det blev den. Først i den mørkeste time, der hvor alle konturerer og farver var forsvundne i fraværet af lys, var timen inde og brudgommen kom. Og de forberedte piger gik med ind til festen, til lys og herlighed, mens de andre fem forpassede muligheden.

I gamle dage var man god til at forberede sig, man preppede konstant. Man vidste at der ville komme en vinter, derfor høstede man til lade, man saltede og forarbejdede fødevarer, så man kunne klare en frostkold vinter. Men farerne og døden lurede alle vegne. Der kunne komme krig, pest, misvækst eller bare sådan noget som en almindelig lungebetændelse kunne slå ihjel. Derfor gjaldt det om at være forberedt, ikke blot på at kunne overleve, men også på at kunne dø. Man døbt sine børn, for at de aldrig skulle tvivle om den pagt, Gud har med os. Man læste i Bibelen og sang om ”Den store hvide flok” for mentalt at forberede sig på, at livet en dag ville få en ende. Vi ved ikke, hvad der sker, når vi dør, men mange mennesker har gennem tiderne fundet trøst og håb i Bibelens ord om, at Gud holder alle menneskers liv i sine hænder, både de levendes og de dodes.

Moderne prepping består i dag af materielle ting, og de fleste af os har lidt svært ved at forholde os til det, for hvad er det vi skal være forberedte på? Er det en totalkrig, eller er det et hybridangreb, hvor vi skal leve i en tid uden elektronisk betaling og internet? Måske er det vildt vejr, vi skal forberede os på, en langvarig storm, hvor en kombination af forhøjet vandstand, julelys, varmeblæsere og el-bilopladning lægger elnettet ned for en stund. Som en generation, der aldrig har oplevet krig, ved vi ikke helt, hvad vi skal forberede os på. Det er uvirkeligt for os.

De første kristne og brudepigerne ventede ikke på en storm eller verdens undergang, nej, de ventede på brudgommen, de ventede på, at Jesus skulle komme og forløse sit folk. De så ikke frem mod dommedag, nej, for dem var det en frelsesdag.

Men de ventede, og de ventede længe. Og tvivl kan indfinde sig i mørket, for hvornår kommer forløsningen? I mørket viskes alle farve ud, og tankerne kommer snigende: Måske kommer brudgommen slet ikke, måske kommer Jesus ikke, måske findes Gud ikke... Måske er vi bare overladt til os selv...

Og så... i den mørkeste time kommer han. Han kommer for at åbne døren for os, for at tage os med til sin fest. Alle er indbudte, også dem der ikke er forberedte. Gudsriget, julen, er for alle, både dem, der har fejlet og prydet deres hjem og dem der ikke har magtet det. Gudsriget, julen, kommer også til de tåbelige og til dem, der har mistet troen på, at glæden nogensinde vil indfinde sig i deres liv. Guds himmelske fest er for alle, alle bliver sat fri til at være med.

Men de fem brudepiger, dem, der ikke havde forberedt sig, hvad med dem? Ja, hvad med et menneske der ikke tror på Gud, det menneske der ikke ønsker at være med i Gudsriget? Skal de tvinges? Nej. Men vis mig det menneske, der ikke vil være med, vis mig det menneske, der foretrækker mørket frem for lyset. Der findes mennesker som siger nej tak. Måske er der et menneske, som ikke vil være med, som ønsker at gemme sig, som er flov og skammer sig, måske fordi man ikke selv finder sig værdig eller fin nok. Måske bor der et mørke helt inde i hjertet på os, som gør det svært at vende sig mod lyset?

I Guds himmerige er der ingen skygger. Alt det mørke, du bærer på, din trodsighed, din vrede, dit had, din sorg og skyld, alt det brænder væk i lyset. Guds solopgang er morgen i sjæl og krop, så alt mørkhed og sjælelevesvinder. Eller som profeten Malakias formulerer det: Det er som ilden i smelteovnen, eller den lud man bruger til blegning, vi vaskes rene, så kun lyset kan fylde os. Engang, når vores liv på jorden får en ende, skal vi se en juleglæde, lys og en herlighed så strålende, at alt andet må blegne. Det er vores kristne håb, det er det levende håb, vi døbes til og den lovprisning, der lyder, når vi samles ved en kiste.

På det håb skal vi leve vores liv. Håbet vender sig altid mod fremtiden, mod forandringens mulighed. Derfor kan vi med tålmodighed leve vores liv på jorden. Snart bliver det jul, snart skal vi fejre den store glæde, at det er Gud, der kommer til os.

Endnu findes mørket hos os. Endnu findes sorg og smerte, men vi lever i fremadrettet forventning, for vi tror, det ender godt. Døren til himmeriget er åbent for os, og lyset derfra breder sig allerede ud her på jorden. Det spejles i det lille barns øjne, det spejler sig, hvor mennesker mødes og holder håbet op for hinanden. Derfor lever vi vores liv med tålmodighed. Vi tror, det ender godt, at lyset er kommet til verden.

Anna Jensen, sognepræst i Thomas Kingos Kirke, Odense.

Prædiken fra 2025.

Salmevalg fra DDS
86. Hvorledes skal jeg møde

612. Den store mester kommer

754. Se, nu stiger solen af havets skød

274. Rejs op dit hoved, al kristenhed

77. O kom, o kom, Immanuel

Dy Plambecks ”Hold håbet op”